

ДІЯ ВУГЛЕЦЕВОГО СОРБЕНТУ З КВЕРЦЕТИНОМ НА ЗАГОЄННЯ РАН ШКІРИ

*Слободяник Г.І., доцент
Київський медичний інститут УАНМ,
кафедра гістології та ембріології*

Використання засобів типу сорбентів пов'язана з можливістю їхнього з'єднання з фармакологічними речовинами, які підвищують неспецифічну резистентність тканин і створюють умови для більш повної реалізації їхньої відновлювальної функції. Тому потрібно вивчити вплив вуглецевих сорбентів на тканини шкіри та його відновлювальні властивості, оскільки ці дані недостатньо представлені у літературі.

Експериментальні дослідження були проведені на 200 щурах лінії Вістар масою 200,0-250,0. У першій групі тварин рани засипали вуглецевим сорбентом типу АВА (активованій вуглецевий антрацит), у другій групі – сорбентом АВА, зв'язаним з кверцетином. Третя група використовувалася як контроль. Матеріал для гістологічного дослідження забирали після декапітації тварин під фторотановим наркозом через 3, 7, 14 і 30 діб після початку досліду. Проводилося гістологічне та гістохімічне дослідження парафінових зрізів тканин товщиною 5 мкм, забарвлених гематоксилін-еозином, за Ван-Гізон, азур II-еозином, PAS-реакція. Для вивчення елементів периферичної нервової системи використовувався метод імпрегнації нітратом срібла за Расказовою чи Кампосом.

Одержані дані показали, що при створенні обмеженого ранового дефекту шкіри, який не супроводжується серйозними порушеннями загального стану організму, у експериментальних щурів при нанесенні на поверхню рани кверцетину спростерігаються істотні відхилення перебігу ранового процесу від притаманного контрольним особням. Перш за все у експериментальних щурів виявляється менша, ніж у контрольних особень, вираженість первинно-травматичних змін тканин шкіри, що оточують рановий дефект. У процесі дозрівання рубцевої тканини експериментальних щурів її нервовий апарат зазнає більш виразної, ніж у контрольній групі, перебудови. Розташування нервових волокон відновлених ділянок шкіри тварин експериментальної групи у регенераті має чітку орієнтацію.

Таким чином, проведені спостереження свідчать про те, що міжтканинні взаємодії у процесі посттравматичної регенерації шкіри у експериментальних тварин в умовах впливу вуглецевого сорбенту і аналогічного сорбенту, зв'язаного з кверцетином, більш ефективні, ніж у контролі. Слід відзначити, що позитивний вплив вуглецевого сорбенту з кверцетином на загоєння рани в значній мірі обумовлений захисними властивостями цих препаратів. Покриваючи ушкоджену ділянку, вони забезпечують її механічний, хімічний та протимікробний захист, що підвищує ефективність репаративної регенерації.